

ΜΕΤΑ ΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΝΑ ΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Εἰς Βαλαωρίτας,
μὲ τὰς φαβορίτας.

Ποῦ εἶν' ἐκείνοι οἱ καιροὶ κί' οἱ δοξασμένοι χρόνοι,
ὧ σεῖς, Ἰθάκης ἄρχοντες, τρανοὶ Βαλαωρίται ;
ἀπὸ τὸ μεγαλεῖον σὰς μᾶς μὲν' ἡ μνήμη μόνη,
κί' ἐκεῖν' αἱ κλασικώταται τῶν δηό σὰς φαβορίται.

Ζέγγελην εὐνοούμενον
καὶ αὐτοπολεμούμενον.

*Ὡ Ζέγγελη, Ζεγγεληδῶν ἀπόγονε κλεινέ,
σὺ ποῦ ἐγένεσο συχνὰ ἐχθρὸς τοῦ ἑαυτοῦ σου,
τώρα ἔμπορεῖς ἐλεύθερα ὄχι νὰ λές και ν α ἰ,
καὶ νὰ φρονῆς καὶ κάποτε κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ σου.

Ἐστὸν Αὐγερινὸ
μέγα καὶ τρανόν.

Τὴν ἔπαθε ἀνέλπιστα κί' ὁ προσφιλὴς Ἀνδρέας,
πρὸς λύπην τῶν δασκαλισσῶν καὶ τῆς λοιπῆς παρτίας.

Εἰς Σκουλούδην τέως βουλευτὴν
καὶ συγχρόνως τέως πρεσβευτὴν.

Καὶ σοῦ ἔψαλαν ἀπαύστως δι τρῶς τὴν Κωπαίδα...
γιὰ νὰ δείξης καὶ σὺ τώρα πῶς λατρεύεις τὴν πατρίδα,
γιὰ νὰ δείξης ὅτι εἶσαι ἀφειδῆς καὶ εἰς θυσίας,
ἄρχισε λοιπὸν νὰ κάνης ἐθνικὰς εὐεργεσίας.

Εἰς Τζιβανόπουλον τὸν Σωκράτη
μὲ τὸ μονύελο εἰς τὸ μάτι.

*Ἐνθάδε Τζιβανόπουλος ὁ ξεπεσμένος κεῖται...
χορτάτος ἀπεβίωσε καὶ δὲν παραπονεῖται.

Κί' οἱ δύο Ῥοῦφοι
σὰν κλωτσοσκοῦφι.

Ποιὸς τῶλπιζε πῶς θάμεναν ἀπ' ἔξω καὶ οἱ Ῥοῦφοι,
καὶ βουλευτὴ πῶς θάχαμε τὸν προσφιλῆ Μ α γ κ ο ῦ φ η;

Εἰς Βαλέταν
τὸν Μαζέταν.

Μὴ προχωρῆς, τὸ βῆμά σου μίαν στιγμὴν σταμάτα...
Ἐνθάδε κεῖται ὁ κλεινὸς Βαλέτας, διαβάτα...

Ἐστὸν Πετσάλη,
ποῦχα χάλι.

Γιὰ δὲς κανὸ ποῦ φύλαξε ἡ κάλπη νὰ σοῦ κάνη!...
τώρα ποῦ θάσον ἐπουργὸς καὶ σὺ τοῦ Δεληγιάννη.

Ἐστὸν Σταμούλη
μὲ νταούλι.

Ἄν κάνεις πιά γιὰ βουλευτὴς, γύρευε τὴ δουλειά σου,
καὶ εἶσαι χρησιμώτερος ἢ τὰ δηό λαγωνικά σου.

Εἰς Κοκορῖκον ζηλευτόν,
ἀποτυχόντα καὶ αὐτόν.

Κάθε πρωὶ ἐφάναζε τετράκις κ ο κ ο ρ ῖ κ ο,—
«ἐγὼ εἰς τοὺς τρικουπικούς σὰς λέω πῶς ἀνήκει»
Μὰ ὄρμησ' ἀνθυπουργικός εἰς τὴν Καρδίτσα λύκος,
καὶ δὲν ἠκούσθη ἔκτοτε ὁ φίλος Κοκορῖκος.

Καὶ τῷ Μαντάλῳ
κάτι θὰ ψάλω.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βίου τοῦ ὑπῆρξε καπνοπώλης,
ἀργότερα εἰς τὴν βουλήν μιὰ θέσις τοῦ ἀνήκει.
πλὴν ἐξηφάνισε κί' αὐτὸν ἐκλογικὴ πανώλης,
καὶ τώρα πᾶν καὶ τὰ καπνά καὶ τὸ βουλευτικόν.

Εἰς Στεφανίδην
τὸν Ὀμηρίδην.

Καὶ σὺ λοιπὸν ἀπέμεινε ἀπέξω, Στεφανίδη ;
καὶ τότε ποιὸς τὸ μέλλον μας μὲ στίχους θὰ προῖδη ;
καὶ ποιὸς λοιπὸν τὸν Μάϊον μὲς' εἰς τὴν βουλή θὰ ψάλῃ,
καὶ τὸ ἴδιό μας, Νικολῆ, καὶ τὸ ἴδιό σου χάλι ;

Καὶ ἔσταν Δουζίνα τέσσαρες στίχοι,
ποῦ παρὰ δέκα νὰ ἐπιτύχη.

*Ἐπεσες, ἔπεσες καὶ σὺ, ἀθάνατε Δουζίνα,
καὶ ἡ τ ρ ι α κ ο ν τ α μ ε σ λ ῆ ς πηγαίνει μιὰ χαρά...
μὰ τώρα φέρε κάμποσα λεμόνια εἰς τὴν Ἀθήνα
κί' ἄς ἦναι καὶ τριάκοντα, ἀλλ' ὅμως ζουμερά.

Στοῦ Καλλιγᾶ τὸν τάφῳ
τέσσαρες στίχους γράφω.

*Ἐνθάδε κεῖται ὁ σορὸς παντὸς μονοπωλίου,
σιγαροχάρτων καὶ καπνῶν, σπέρτων καὶ πετρελαίων...
Τὸν ἔστησεν ἡ ἀποφράς ἐβδόμη Ἀπριλίου,
καὶ ὑπὸ τοῦτον κρύπτεται ὁ Καλλιγᾶς ἐκπνέων.

Κοντοσταύλῳ ἑνας ἔξενος
εἰς τὸ ἄκρον θυμωμένος.

Λοιπὸν τυγχάνει ἀλητὸς πῶς ἐκ τῆς Καρυστίας
καὶ σεῖς δὲν ἐπετύχατε ; ὦ ! τῆς Ἀκαρυστίας !

Ἄρρωστημένος κάθισα... κάνω νὰ σ' ἐρωτήσω
ἂν ἦναι γιὰ τὸν τενεκέ, νὰ σὲ παρηγορήσω.

Ἐτοῦ Πετράκη καὶ Ἐτοῦ Ψύλλα
γίνεται χορός καὶ νύλα.

Τ' εἶν' τὰ νταούλια ποῦ βαροῦν' στοῦ λοχαγοῦ τοῦ
[Ψύλλα ;
τ' εἶν' τὸ κακὸ ποῦ γίνεται ἔσθ' σπῆμι τοῦ Πετράκη;
Μὴ ταγματάρχης γένηκε τοῦ ἱππικοῦ ὁ Ψύλλας;
Μὴν ὁ Πετράκης ἄφησε τὰ γένημα του καὶ πάλι;
Μήτε ὁ Ψύλλας γένηκε ἀκόμα ταγματάρχης,
μήδ' ὁ Πετράκης ἄφησε τὰ γένημα του καὶ πάλι;
μόν' ποιὸς ἐβγήκε βουλευτῆς κ' οἱ δὲ φιλονεικᾶνε...
Παίζουν Ἐτοῦ Ψύλλα τούμπανα καὶ γκάϊδες' στοῦ Πε-
[τράκη..
Μετροῦν τοῦ Ψύλλα τὰ μπαλιά καὶ βγαίνουν παραπάνω,
καὶ τοῦ Πετράκη τὰ μετροῦν καὶ βγαίνουν παραπάνω.
Καὶ τρῶν Ἐτοῦ Ψύλλα τὰ παιδιὰ καὶ πίνουν Ἐτοῦ Πε-
[τράκη].
Φάτε καὶ πιέτε, βρὲ παιδιὰ, κ' ὁποῖος ἐβγήκε βγήκε...

Λέξεις ἐνθαρρυντικαὶ
Ἐτοὺς λαβόντας τενεκέ.

Θαρροῦτε ὑποψῆφιοι μικροὶ τε καὶ μεγάλοι!
Ἐμπορεῖ διάλυσιν βουλῆς νὰ ἔχωμε καὶ πάλι.

Νὰ καὶ συγχαρητήρια
διὰ τὰ νικητήρια.

Συγχαίρω σοὶ ἐπὶ λαμπρῷ τοῦ Οἰκονόμου νίκη...
κ' ἴδδ' οἱ φίλοι τῶρριξαν εἰς τὸ κουβαρνταλήκι.
Ταῦτα καὶ μένω ταπεινὸς
ἓνας πολίτης Συριανός.

Διὰ τοῦ Οἰκονόμου σου τὴν νίκην σὲ συγχαίρομεν,
καὶ Ἐστὴν ὑγείᾳ σου πίνομεν καὶ γεύματα προσφέρομεν.
Σὲ ἀσπαζόμεθ' ἀδελφέ,
κ' ἔποντ' ἐννιὰ ὑπογραφαί.

Σὲ συγχαίρει γιὰ τὸν φίλον βουλευτὴν σου μὲ καρδιὰ
μιὰ κυρία ποῦ πρὸ χρόνων κατοικεῖ Ἐστὴ Λειβαδιὰ.

Θερμὰ συγχαρητήρια, Ἐρωμιῆ ἀγαπητέ,
τέτοιο μεγάλο θρίαμβο δὲν ἤλπιζα ποτέ.
Ἐνας Μεγαρίτης
καὶ χρηστὸς πολίτης.

Θερμὰ συγχαρητήρια ἀπ' ὄλαις κ' ὄλους δέξαι,
καὶ μὲ Ἐδικὰ μας ἔξοδα ἓνα στεφάνι πλέξε.
Σοῦ στέλλομεν γλυκὸ φιλι
φίλαις καὶ φίλοι σου πολλοί.

Τὸν ἀληθῆ σου θρίαμβον τὸ στόμα μου κηρύττει...
Ζήτω τὸ ἔθνος, ὁ λαός, κ' ἡ σκλαβωμένη Κρήτη.
Ταῦτα καὶ μένω ὡς εἰκὸς
ἓνας γενναῖος Κρητικός.

Συγχαρητήριον θερμὸν
εἰς ἓνα φίλτατον ἡμῶν.

Ἐὸ Κόρκι, φίλε βουλευτὰ τῆς ἀκμαζούσης Κέας,
δέξαι συγχαρητήρια ἐξ ὄλης τῆς παρῆας.
Πρῶτο καὶ πάλι σ' ἐβγαλε τῆς Κέας τὸ νησί,
καὶ στείλε τίποτα λιανὰ γιὰ ζεῦμα καὶ κρασί.